

URZĄD PATENTOWY

A61n 5/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22949.

Kl. 21 g, 23/02.

W. Zygmunt Woyton
(Warszawa, Polska).

**Elektroda do prądów bardzo wielkiej częstotliwości zwłaszcza
w zastosowaniu do diatermji i terapij.**

Zgłoszono 8 maja 1934 r.
Udzielono 11 marca 1936 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest elektroda do prądów bardzo wielkiej częstotliwości zwłaszcza w zastosowaniu do diatermji i terapij.

Dotychczasowe elektrody w postaci płaskich lub nieco wygiętych płytek nie dają dostatecznie dużego działania biologicznego, zwłaszcza tak zwanego działania głębokościowego.

Niedogodność tę usuwa elektroda według wynalazku, której cechą charakterystyczną jest jej falistość niezależnie od tego, czy będzie ona miała postać płytki falistej, czy też rury falistej. Praktyka wykazała, że takie elektrody faliste działają

bardziej skutecznie przy diatermji i terapij aniżeli wszystkie dotychczas stosowane elektrody płaskie lub wygięte.

Wynalazek jest wyjaśniony tytułem przykładu na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia schematycznie dwie faliste elektrody płytkowe według wynalazku, zastosowane do leczenia nogi, fig. 2 — cztery elektrody według wynalazku w zastosowaniu do tegoż celu, fig. zaś 3 i 4 — dwie postacie rurowych elektrod według wynalazku.

Elektroda według wynalazku posiada bądź kształt falistej płytki 1 o kilku co najmniej falach, uwidocznionej na fig. 1 i

2, bądź też jest wykonana w postaci prostej lub wygiętej rury falistej 2 lub zaopatrzonej w powierzchnię falistą. Elektroda rurowa 2 może być bądź jednolita, bądź też utworzona z kilku części, połączonych ze sobą na stałe lub odejmowalnie względnie przegubowo, np. zapomocą zawias.

Elektroda falista 1 może być bądź płaska, bądź też wygięta, tworząc rodzaj żłobka.

Zależnie od wielkości, liczby i rozmieszczenia elektrod według fig. 1 i 2 lub 3 i 4 uzyskuje się większą lub mniejszą koncentrację względnie rozproszenie strumienia prądowego, a tem samem i regulowanie leczniczego działania elektrod.

Jest rzeczą korzystną włączyć opornik 3 w przewód, doprowadzający prąd do elektrod.

Elektrody 2 można łączyć ze sobą zapomocą osadzenia ich na trzpieniu 4 w łożyskach 5.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Elektroda do prądów wielkiej częstotliwości, zwłaszcza w zastosowaniu do diatermji i terapii, znamienna tem, że posiada kształt bądź prostej lub wygiętej płytki falistej (1), bądź też postać prostoliniowej lub wygiętej rury (2) falistej lub zaopatrzonej w powierzchnię falistą.

2. Elektroda według zastrz. 1, znamienna tem, że w przewód, doprowadzający prąd do elektrody (1 względnie 2), jest włączony opornik (3).

3. Elektroda według zastrz. 1, znamienna tem, że rura (2) jest bądź jednolita, bądź też składa się z kilku części, połączonych ze sobą na stałe lub odejmowalnie względnie przegubowo.

W. Zygmunt Woyton.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

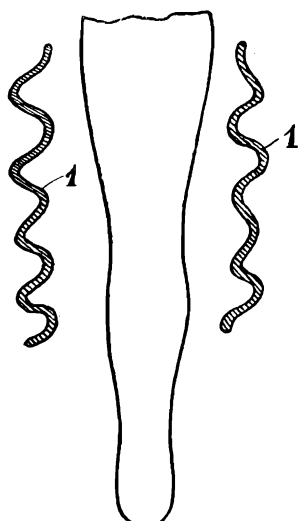

Fig. 2.

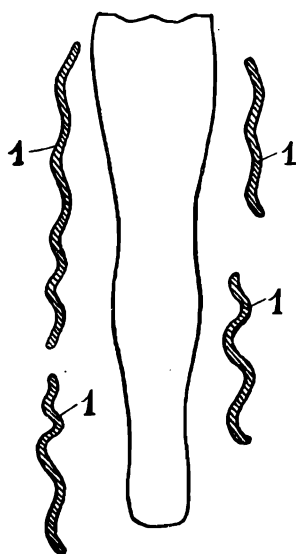

Fig. 3.

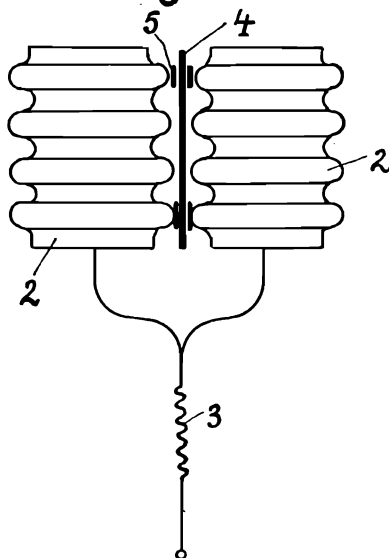

Fig. 4.

